

[Alfred Jensen.]

man ville have sat ind derpå på et tidligere tidspunkt, til trods for de vanskeligheder, der har været i denne 20 års periode.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at en hel del af den sanering, der har fundet sted, absolut ikke har været hensigtsmæssig. Der er eksempler på, at ret gode ejendomme er blevet nedrevet, til trods for at man ikke kan påstå, de var udslidte, eller at de ikke opfyldte de krav, man i sundhedsmæssig og brandsikringsmæssig henseende måtte forlange opfyldt. De er blevet revet ned, og det er vel også nedrivninger, som kommer med ind under saneringen, når man gør resultatet op.

Det forekommer os at være urimeligt, at man ikke i tider, hvor der er boligmangel, er noget mere forsigtig på dette område; der har således i adskillige tilfælde været ret stor utilfredshed med, at man ikke nægtede tilladelse til sådanne nedrivninger. Den omstændighed, at det er forsikrings-selskaber og banker eller andre store erhvervsinstitutioner, der har fået tilladelsen, stemmer absolut ikke befolkningen mildere. Jeg synes, at myndighederne burde have været noget mere tilbageholdende med at give tilladelse til nedrivning.

Jeg har også kendskab til andre urimelige nedrivninger; jeg ved ikke, om man skal kalde det saneringer. I Århus har man for nogle år siden revet ejendommene på hjørnet af Studsgade og Paradisgade ned. Det var vel ikke så mange lejligheder, det drejede sig om, men det var lejligheder, der absolut var brugelige, selv om de var gamle, og lejligheder, som ikke burde have været nedlagt, medmindre man samtidig sikrede, at der blev foretaget byggeri efter nedrivningen. Det skete ikke; byggetomten ligger hen og har ligget som et gabende sår i bybilledet siden. Jeg skal ikke komme ind på de nærmere omstændigheder her; det var netop spekulationsårsager, der medførte, at tilladelsen til nedrivning blev givet, og det siger sig selv, at sådanne forhold er urimelige for ikke at sige skandaløse, og at man må være opmærksom over for noget sådant.

Vi har i øvrigt ikke noget imod, at man forbedrer boligtilsynsloven, ligesom vi heller ikke har noget imod, at man påbyder istandsættelse og forbedringer af ejen-

domme. Det er for øvrigt synspunkter, vi har fremført ved adskillige lejligheder, dels i forbindelse med beskæftigelsessspørgsmålet, men naturligvis også i forbindelse med samfundets interesser i al almindelighed.

Jeg ved ikke, om de synspunkter, jeg har fremført om isolering og tætning af gamle lejligheder, kommer ind under det, der her er foreskrevet; jeg vil næppe tro det. Er det imidlertid ikke tilfældet, vil jeg rejse det spørgsmål, om det ikke ville være betimeligt at tage det med i betragtning, fordi det ikke alene betyder, at man gør boligen bedre for ham, der bor i den, og hans familie, men også, at det offentlige tjener derved, idet sundhedstilstanden i landet forbedres. Ifølge eksperternes udtalelser vil det også medføre en besparelse på udgifter til brændsel. Det er jo et af de problemer, vi har behandlet ret ofte her i tinget, fordi det var nødvendigt at tage hensyn til de udgifter i udenlandsk valuta, som samfundet havde til brændsel. Jeg vil derfor bede om, at man er opmærksom på denne side af sagen. Jeg regner nemlig med, at når vi taler om boligtilsynet, er det ikke alene et spørgsmål om at sætte ind med forbedringer dér, hvor boligen er så dårlig, at den er under al kritik. Man må også sætte ind for at forbedre boligvilkårene i det hele taget; jeg kan ikke tro, at det kan stride mod de formål, som lovgivningen om boligtilsyn har.

Jeg er i og for sig også tilfreds med at se, at man er opmærksom på de overbefolkede lejligheder og ønsker hjemmel til at skride ind mod en sådan overfyldning, men det hjælper jo såre lidt, hvis man ikke har nogen mulighed for at anvise en bolig til den eller de personer, der er med til at affolke en lejlighed, og så vidt jeg kan se, er al tale om et forbedret boligtilsyn, hvis det skal give resultater, betinget af, at der er lejligheder og billige lejligheder nok. Er der ikke det, vil man jo ikke være i stand til at klare de foreliggende opgaver, og det forekommer mig, at man ikke var tilstrækkeligt opmærksom på dette forhold, da vi behandlede leje- og boligbyggelovene.

Vi fremhævede fra den kommunistiske gruppes side, at der måtte sikres et større boligbyggeri end det, ministeren skønnede ville blive følgen af de lovforanstaltninger, han foreslog, nemlig ca. 23 000 lejligheder,